

Norges vassdrags- og energidirektorat - NVE
Postboks 5091 Majorstuen
0301 Oslo

Sted:
Trondheim

Dato:
23.05.2018

Vår ref:
Deres ref:

18/00604-2

Svar høring om forslag til endringer i regelverket om anleggsbidrag mv.

1. Oppsummering

Norges vassdrags- og energidirektorat har publisert et høringsdokument 6/2018 der det foreslås endringer i kapittel 1, 14, 15, 16 og 17 i forskrift om kontroll av nettvirksomhet. TrønderEnergi Nett (TEN) har enkelte merknader til forslagene som vi ber NVE ta hensyn til. Spesielt gjelder dette kommentarer til innføring av tiårsregelen og endringer i bunnfradragsbestemmelsen. I tillegg gjelder dette forslag til endret § 1-4 og ny § 17-4. På disse tre konkrete punktene gir TEN følgende anbefaling:

- Tiårsregelen bør ikke gjøres obligatorisk – dersom regelen gjøres obligatorisk må nødvendige kompenserende tiltak og begrensingsregler innføres
- Bunnfradrag innenfor et rimelig nivå bør tillattes – mulig pliktig innføring av tiårsregel og endring av bunnfradragsbestemmelsen må vurderes som en helhet
- Forslag til endret § 1-4 og ny § 17-4 bør ikke gjennomføres

2. Merknader til forslag om endringer av kapittel 14 og 15

2.1 Forslag til endring av §§14-1 og 15-1 – energiledd

NVE foreslår å endre kravene til tidsoppløsning for avregning av energiledd for uttak i transmisjons- og regionalnettet i kapittel 14 fra «minimum vinter dag, vinter natt/helg og sommer» til «ukentlig for dag og natt/helg». NVE foreslår samme endringen i forskriftens kapittel 15 for innmating av produksjon fra produksjonsanlegg med installert effekt større enn 1 MW. For produksjonsanlegg med installert effekt mindre enn 1 MW foreslår NVE at energileddet skal avspeile marginale tapskostnader i eget og overliggende nett.

TEN støtter NVEs forslag og begrunnelsen for forslaget. Det bemerkes at TEN og de fleste andre selskapene allerede praktiserer den løsningen som NVE foreslår å forskriftsfeste for uttakskunder. For innmatingskunder er praksisen mer ulik. TEN antar at det vil være tilstrekkelig å ha en variabel sats med ukentlig variasjon som refererer til utvekslingspunktet med overliggende nett, mens det elementet som refererer til underliggende nett kan ha en lavere oppløsning som f.eks. vinter dag og vinter natt/helg og sommer. Energileddet blir dermed summen av: områdepris x innmating x marginaltapsats (eget nett med variasjon vinter dag, vinter natt/helg og sommer + overliggende nett med ukevariasjon). TEN vil påpeke at overskriften i § 14-1 refererer til tariffer for «uttak» mens ordlyden i siste setning første ledd knytter seg til både uttak og innmating.

TrønderEnergi Nett AS

Telefon: 73 50 00 50

Postadresse:
Postboks 9480 Torgarden
7496 Trondheim

Besøksadresse:
Kløbbeveien 118
7031 Trondheim

www.tronderenerginett.no
firmapost@tronderenerginett.no
Org.nr: NO 978 631 029 MVA

2.2 Forslag til endring av § 15-2 – fastledd innmating

NVE foreslår å avvike bestemmelsen i § 15-2 hvor avregningsgrunnlaget for produsenter med installert effekt under 1 MW skulle baseres på det laveste av midlere årsproduksjon eller 30 % av installert effekt multiplisert med 5 000 timer. TEN støtter NVEs forslag som gir vil gi et enklere, riktigere og mer oversiktlig regelverk for tariffing av produksjon. Det er 18 produksjonsanlegg i TENs nett som til sammen vil oppleve en tarifføkning på ca. kr 130 000 per år om denne bestemmelsen oppheves.

3. Merknader til forslag om nytt kapittel 16 om anleggsbidrag

NVE foreslår å innføre et nytt kapittel 16 i kontrollforskriften med tolv paragrafer til erstatning for eksisterende paragraf om anleggsbidrag i kontrollforskriften (§ 17-5). Noen av forslagene til NVE knytter seg til en forskriftfestning av eksisterende forvaltningspraksis og innebærer ingen reelle endringer. Disse forslagene stiller TEN seg bak med enkelte mindre forbehold. Andre forslag som NVE lanserer har betydelige økonomiske og administrative virkninger og TEN vil ikke kunne gi sin tilslutning til alle disse forslagene. Spesielt vil dette knytte seg til forslagene vedrørende endret bunnfradragbestemmelse, pliktig tiårsregel og opphevingen av andre driftsinntekter.

3.1 Merknader til forslag om ny §§ 16-1 og annet ledd i ny 16-8

NVE foreslår i nytt første ledd at alle nettselskap skal fastsette og kreve inn anleggsbidrag når kunden ber om nettilknytning, økt kapasitet eller bedre kvalitet. Nettselskapene skal i henhold til forslag til nytt andre ledd praktisere den såkalte tiårsregelen.

TEN støtter NVEs forslag til ny § 16-1 første ledd. Forslag til ny § 16-1 annet ledd støttes ikke av TEN. Anleggsbidragsordningen har enkelte gode egenskaper som gjør at ordningen praktiseres hos alle nettselskaper. En pliktig anleggsbidragsordning vil ikke medføre større reelle endringer hos selskapene eller i relasjonen mellom selskap og kunde.

Dagens praksis har blitt til over tid og den er et kompromiss mellom en «perfekt» ordning og en fornuftig kostnadseffektiv og praktikabel ordning. Dette knytter seg først og fremst til den avgrensningen som selskapene har gjort gjeldende for valg av bunnfradrag og tiårsregel. For TENs del har vi valgt å sette bunnfradraget på et slikt nivå at alle normale tilknytninger slipper anleggsbidrag. TEN praktiserer heller ikke tiårsregelen. Standard kunder stilles dermed overfor den samme tariffen for å få adgang til nettet og senere for å bruke nettet. Større kunder som må betale for adgangen til nettet kompenseres i andre ender med en fallende brukskostnad for bruken av nettet gjennom at effektledet har ulike trappetrinn. Manglende praktisering av tiårsregel knytter seg i hovedsak til ordningens administrative og ressursmessige ulemper.

TEN har en årlig portefølje med ca. 1 000 prosjekter som er igjen kan inndeles i omtrent 20 000 arbeidsordrer/delprosjekter. Over halvparten av disse prosjektene er utbyggingsprosjekter og vil kvalifisere som anleggsbidragsrelaterte prosjekter. Det kan være flere kunder per prosjekt. I de siste årene har TEN knyttet til omtrent 2 000 nye kunder per år og levert like mange årlige oppdrag på eksisterende tilknytninger. Over en periode på 10 år vil dette kunne akkumuleres opp til 50 000 betalbare kundesaker hvorav minst halvparten av disse vil være saker som knytter seg opp til fellesanlegg.

Prosjektledere og utøvende ledd har allerede en betydelig portefølje av åpne prosjekter/delprosjekter. TEN og prosjektlederne er helt avhengig av rask og effektiv prosjektgjennomføring og strømlinjeformede lukke- og oppgjørprosesser på enden for å kunne levere på tid og kost. I dag har prosjektene en entydig definisjon av kunde, oppstart, innhold, leveranse, avslutning og oppgjør. Med NVEs forslag vil dagens arbeidsform- og prosjektstruktur måtte endres betydelig. Prosjekter vil i realiteten ikke kunne lukkes før det er gått ti år og porteføljen av åpne prosjekter vil da kunne tidobles i forhold til dagens situasjon. TEN

frykter at dette vil gi en lite oversiktlig prosjektstruktur og ressursstyring med en betydelig oppfølging av økonomisk og administrativ karakter, inkludert gjentatte omfordelinger av opprinnelig fastsatt og innkrevet anleggsbidrag. Dette vil nødvendigvis øke omfanget av tviste- og klageprosesser relatert til fastsettelse og fordeling av anleggsbidrag og oppfølgingen av slike saker. Med tiårsregelen vil selskapene bruke mer tid på å følge opp og administrerer eldre prosjekter og aktiviteter. De økte kostnadene ved dette vil måtte dekkes av nettets brukere.

NVE erkjenner i høringsdokumentet at en pliktig innføring av tiårsregelen vil kunne ha betydelige kostnader. NVE mener at disse kostnadene kan reduseres gjennom effektive prosesser og rutiner. TEN vil anføre at innføring av en tiårsregel vil gi en mer rettferdig fordeling av kostnader mellom nettets brukere. Rettferdighet og rimelighet innenfor tariffingen er noe TEN og alle andre nettselskaper etterstreber. Selv om nettselskapene ønsker å ha en mest mulig rettferdig tariffstruktur er tiårsregelen stort sett ikke praktisert i noen selskaper. Årsaken er at nettselskapene ikke har lyktes med å etablere, organisere og forvalte et kostnadseffektivt og velfungerende system for å håndtere tiårsregelen. TEN ser ikke noen snarlig løsning på denne administrasjonsutfordringen og vil derfor be NVE skrinlegge forslaget til ny § 16-1 på dette punkt.

Om NVE ønsker å innføre tiårsregelen er det ønskelig at det først utføres relevante kost- nytte vurderinger slik at det finnes relevante beregninger på konsekvensene av innføringen. Dersom NVE skulle ønske å innføre tiårsregelen mener TEN det uansett vil være essensielt med begrensende administrative tiltak slik at omfanget av oppfølgingssaker blir håndterbart. TEN foreslår følgende alternativer til begrensninger:

- Beløpsstørrelse – denne bestemmelsen vil fungere omtrent som dagens bunnfradragsordning – om anleggsbidraget er under en viss størrelse vil det gjøres endelig og det vil ikke komme til omfordeling innenfor tiårsperioden. Beløpet bør defineres per kunde og ikke på prosjektnivå og det bør settes på nivå med dagens bunnfradrag, dvs. mellom kr 30 000 og kr 50 000.
- Aktørtype – anleggsbidrag der kunden er en profesjonell aktør bør gjøres endelig og ikke komme til omfordeling. Profesjonelle aktører vil ha fradragsrett for kostnader til inntekts erverv og de vil også selge sine produkter videre til kunder som vil bli bæreren av disse kostnadene til slutt. Eventuell omfordeling på et senere tidspunkt av disse kostnadene vil i mange tilfeller ikke ha noen naturlig motpart og kostnadene bør heller ikke omfordeles. Bare anleggsbidrag til privatpersoner med en entydig definert kundelD bør eventuelt omfattes av tiårsregelen.
- Bunnfradrag må videreføres som et vesentlig element og en sikkerhetsventil i regelverket for anleggsbidrag. Begrunnelsen for dette synspunktet belyses nærmere under kommentarer til bunnfradragsbestemmelsen under.

Formålet med nevnte begrensingsregler er å unngå unødvendig og stadig ressursbruk på marginale omfordelinger og dempe konfliktnivået dersom NVE mot TENs anbefaling ønsker å innføre tiårsregelen. Dermed unngås for store kostnadsøkninger i nettet samtidig som en foretas omfordelinger der beløpene er av en viss betydning for de det gjelder.

3.2 Merknader til forslag til ny §§ 16-2, 16-3 og 16-4

NVE foreslår at nettselskapets informasjonsplikt til kunden i tilknytningssaker deles opp i faser og at informasjonspliktens omfang i fasen fra kunden ber om tilknytning til nettselskapet fremlegger et skriftlig tilbud til kunden samles i § 16-2. Den informasjonen som skal opplyses kunden er i høy grad standardisert slik at dette vil kunne gjøres relativt enkelt, men i tillegg er det en kundespesifikk del som krever særlig innsats.

I tillegg til at nettselskapet ilegges en informasjonsplikt i § 16-2 ilegges også selskapet en plikt til å dokumentere prosessen i ny § 16-3. Det skal samles inn dokumentasjon på forespørselen fra kunden, tilbud, akseptert avtale, endringer i avtalen underveis og etterberegnet anleggsbidrag. Denne dokumentasjonen skal oppbevares i ti år fra anlegget er spenningssett. Alle avtaler skal iht. forslag til ny § 16-4 inngås skriftlig direkte med kunde og inneholde en tidsplan med alle essensielle tekniske og økonomiske opplysninger.

TENS praksis vil endre seg lite med de forslag som fremmes til ny §§ 16-2, 16-3 og 16-4 og forslagene til NVE er rimelige og balanserte og vil derfor få TENS tilslutning.

3.3 Merknader til forslag om ny §§ 16-5, 16-6 og 16-7

NVE foreslår å forskriftsfeste nåværende praksis for fastsettelsen av kostnadsgrunnlaget for anleggsbidrag. NVE ber om tilbakemelding på to særlige forhold 1) om det bør være teknisk eller økonomisk levetid som legges til grunn for beregningen av fremskyndingskostnader og 2) om det bør være med et bunnfradrag i beregningsgrunnlaget for anleggsbidrag.

TEN mener det er fornuftig at normale tilknytninger dekkes over en normal nettleie. Kundens nettleie består da i praksis av en normalisert kapitalandel og en normalisert driftsandel. Kunder som er over gjennomsnittet krevende å knytte til nettet vil således betale dette pluss en andel av tilknytningskostnaden. Alternativet til dette er at alle nye kunder skal betale en større engangssum på forskudd mot å få lavere årlige brukskostnader. Det er ikke sikkert kundene vil foretrekke en slik betalingsprofil. Kundene kan i mange tilfeller også ha større kostnader, administrasjon og øvrige ulemper knyttet til finansieringen av tilknytningen enn nettselskapet vil ha, og det kan på dette grunnlag være fornuftig at nettselskapet skal stå ansvarlig finansieringen av normale tilknytninger.

TEN og NVE vet at nettleiekostnaden vil øke mye på kort sikt. Økningene kommer først og fremst som et resultat av økte kostnader i transmisjonsnettet. Normale husholdningskunder som i dag betaler kr 4 800 til TEN før avgifter og kr 10 400 etter avgifter skal i fremtiden betale et par tusen kroner ekstra per år for det samme produktet. Mye av disse ekstra kostnadene er i realiteten kostnader fra prosjekter som helt eller delvis ville vært dekket av anleggsbidrag i overliggende nett med de nye bestemmelsene som ønskes innført. Dette er kostnader som disse kundene kunne vært skjermet mot. Nye kunder må dekke alle disse kostnadene pluss kostnadene fra naboers tidligere tilknytninger over egen nettleie samt eventuelle reinvesteringer som foretas i naboers tilknytningsnett, samtidig som de mister bunnfradraget for egen tilknytning. Dette blir en inkonsistent og urimelig fordeling mellom nye og eksisterende kunder i nettet som vil overbelaste nye kunder i svært lang tid og med svært store beløp.

Forslaget om mulig fjerning av bunnfradrag må også vurderes i sammenheng med en forslaget om en pliktig innføring av tiårsregelen. Skulle tiårsregelen innføres samtidig med at bunnfradrag forbyes vil ressursmessige konsekvenser og virkninger av tiårsregelen bli dramatiske for selskapene og deres kunder. Muligheten for et bunnfradrag i anleggsbidragsordningen er en nødvendig sikkerhetsventil og et viktig element i et helhetlig revidert regelverk særlig dersom retningslinjene rundt praktiseringen av tiårsregelen skulle bli endret. Det blir særlig viktig å beholde bunnfradraget om tiårsregelen skulle bli innført.

Om NVE mener det er nødvendig og ønskelig å fastsette et tak for størrelsen på bunnfradraget ser ikke TEN noen spesiell grunn til at selskapenes praksis – kanskje med ett enkeltstående unntak – skal falle utenfor en slik øvre grense. TEN antar derfor at kr 50 000 vil kunne kvalifisere som en øvre beløpsmessig terskelverdi om dette søkes regulert.

Beregningen av fremskyndingskostnaden vil bli mest presis når tekniske levetider legges til grunn. Skulle NVE ønske å forskriftsfeste metodikken for beregningen av fremskyndingskostnadene så bør det legges vekt på hvilken metode som er mest presis.

3.4 Merknader til forslag om ny § 16-8

NVE ønsker å presisere hvordan kostnadsgrunnlaget skal fastsettes når det er en bruker på nettanlegget, og hvordan omfordelingen av kostnader skal gjøres dersom det skulle knyttes flere brukere til anlegget innen en periode på ti år. TEN har ingen kommentarer til forslag til ny § 16-8 første ledd, og kommentarer til forslag til ny § 16-8 annet ledd er samlet under kommentarene til forslag til ny § 16-1 over.

3.5 Merknader til forslag om ny § 16-10

TEN er prinsipiell tilhenger av de endringene som foreslås. Med endringene vil en kunne oppnå en riktigere kostnadsfordeling mellom nettets ulike brukere, og prissignalene som kan gis gjennom anleggsbidraget vil kunne stimulere til en riktigere utvikling og utbygging av nettet. Det er uklart for TEN om det er behov for en reduksjonsfaktor i bestemmelsen, uansett må denne settes høyere enn det som er foreslått i høringsdokumentet.

3.6 Merknader til forslag om ny § 16-11

TEN støtter forslag til en øvre grense på etterberegnet kostnad (15 %) som kan kreves inn som anleggsbidrag under forutsetning av at kostnadsøkningen ikke kan knyttes til forhold på kundens side.

3.7 Merknader til forslag til ny § 16-12

Det er ikke ønskelig at regelverket skal ha noen form for tilbakevirkende kraft på noen aktører. Det er ikke nødvendig med en overgangsbestemmelse i regelverket for perioden mellom 26. mars 2018 og 1. januar 2019.

4. Merknader til endringer av kapittel 1 og kapittel 17

NVE foreslår å endre § 1-4 og det foreslås også en ny § 17-4 som gir endringer i kostnads/inntektsføringen til selskapene. Heretter skal enhver betaling som kreves av en nettkunde anses som en faktisk inntekt innenfor monopolvirksomheten. Dette skal gjelde for kostnader ved endring av nettanlegg som nettselskapet ville ført i balansen dersom investeringen var egenfinansiert. Disse skal heretter føres som bidragsfinansiering i note 17 B. Resten av kostnadene skal heretter føres som ordinære driftskostnader i resultatregnskapet. Det betyr at slike kostnader vil inkluderes i kostnadsgrunnlag, DEA-analyser og således inkluderes i grunnlaget for inntektsrammer og tillatt inntekt.

I høringsdokumentet skriver NVE at nettselskapet bør utføre alle tjenester som kunden har betalingsvillighet for og som er driftsmessig forsvarlig å utføre. Nettselskapet har monopol på denne typen oppgaver (som omhandler eget nett). På side 54 i høringen kan det fortolkes at NVE av denne grunn mener kostnadene bør inkluderes i kostnadsgrunnlaget og effektivitetsmålingene. NVE skriver på side 70 at dette har liten betydning for bransjen samlet sett, men at det vil kunne være noen forskjeller mellom selskapene ut fra hvor mye aktivitet selskapene utfører på dette området. NVE skriver at de anser det som viktig at alle kostnader skal inngå når selskapene sammenlignes og at dette også vil øke selskapenes kostnadseffektivitet for kundefinansierte tiltak.

Gjeldende praksis er at kostnader fra denne typen aktiviteter behandles som ordinære kostnader mens inntekter fra denne typen aktiviteter føres som kostnadsreduksjoner eller andre driftsinntekter til selvkost. Dette fungerer meget godt og det sikrer en nødvendig balanse mellom kostnadsfordeling, økonomiske insentiver og troverdige effektivitetsmålinger. Dette sikrer at kundene dekker kostnaden ved tjenesten uten at det går ut over nettets øvrige kunder eller nettets eiere. Dette sikrer at kostnader

og inntekter sammenstilles på en riktig måte i regnskapet uten tidsetterslep og omfordelende effektivitetsvirkninger og kalibreringer. Ordningen gir insentiver til riktig kostnadsallokering, forhindrer sløsing med ressurser og gir gode insentiver til oppfølging og innkreving (ordningen sikrer at kostnader ikke lempes over på nettfellesskapet og dermed går ut over egen effektivitet). Ordningen sikrer konsistente og troverdige effektivitetsmålinger siden forskjeller på omfanget av denne typen aktiviteter ikke gir opphav til forskjellig effektivitet. Ordningen gjør det mulig for ulike aktører og interessegrupper å samarbeide om et felles beste til en lavest mulig kostnad for samfunnet.

Den fordelten TEN ser med forslaget er at regnskapsføringen kan bli noe enklere. Dette vil dessverre ikke kunne veie opp for andre større ulemper TEN mener å kunne knytte til forslaget.

For å kunne belyse de uheldige virkningene av forslagene vil TEN komme med konkrete eksempler fra egen virksomhet som berører Statens vegvesen, Fosen Vind, Statnett og Miljøverndirektoratet. Det påpekes at listen ikke er uttømmende og at det finnes det en mengde pågående og forventede snarlige aktiviteter av samme karakter og omfang.

Eksempel 1: Samarbeid Statnett og Fosen Vind

Statnett/Fosen Vind bygger linjer i og langs TEN trase og skal krysse TEN trase en rekke steder i forbindelse med etableringer av nord Europas største vindpark på Fosen. Dette gjelder ny 420 kV Namsos-Åfjord, nye Roan og Storheia vindpark – flyttekostnad for TEN er anslått til kr 12 millioner.

TEN, Statnett og Fosen Vind har innledet et samarbeid for å få en rasjonell og kostnadseffektiv samlet utbygging. Det samarbeides ikke minst for å unngå unødvendige naturinngrep og for å sikre en hurtig og effektiv prosjektgjennomføring. I de avtalene som er inngått med Statnett og Fosen vind sikres TEN en inntekt på kr 12 millioner. Netto for TENs kunder og eiere blir null siden oppdraget gjøres har like store inntekter som kostnader og kostnadene bokføres som andre driftsinntekter. Dermed påvirkes ikke nettvirksomhetens lønnsomhet for øvrig.

I dette eksempelet betales for flyttinger og midlertidige omlegginger av TENs linjenett. TEN får ingen permanente endringer på noe av verdi, og forhandlingene har gått ut på å sikre at kundene og eierne ikke blir skadelidende - samtidig som TEN vektlegger at det tas hensyn til natur, miljø og verneinteresser. Samfunnsøkonomien og bedriftsøkonomien spiller sammen og utfyller hverandre. Løsningene blir til det beste for kundene og øvrige interessenter.

Eksempel 2: Samarbeid Miljøverndirektoratet

Driva vassdraget var tidligere en av landets beste laksevassdrag før den ble infisert av lakseparasitten Gyrodactylus salaris. Det er gjort gjentatte forsøk på å bygge opp laksestammen i vassdraget over en periode på 40 år. Det er nylig gjort massive tiltak med kostnadsramme på 60 millioner med en av landets mest berømte fiskesperre som resultat. I dette prosjektet måtte det utføres en meget komplisert mastejobb (flytting) til en kostnad på 2,5 millioner kroner. Flyttingen gir ingen endringer i egenskaper, funksjon, lengde eller annet. TEN målsetninger med prosjektet har vært å bidra positivt og hjelpe rettighetshavere, innbyggere, miljø og verneinteresser slik at et best mulig resultat oppnås og at prosjektet får en rasjonell og effektiv samhandling slik at laksestammen i vassdraget kan reetableres. Miljøverndirektoratet dekker flyttekostnadene til selvkost og dette kan bokføres som andre driftsinntekter slik at nettvirksomheten ikke påvirkes.

Eksempel 3: Samarbeid Statens vegvesen

TEN har inngått en samarbeidsavtale med Statens vegvesen for å muliggjøre en rasjonell og effektiv veiutbygging i regionen. Avtalen innebærer at TEN påtar seg en mengde flyttejobber og midlertidige ombygginger av egne nettanlegg på en rekke steder til en prosjektert kostnad på ca. 10 millioner kroner. Forutsetningen for å kunne etablere denne samarbeidsavtalen er at selskapets kunder og eiere holder skadesløs ved at arbeidet kompenseres til selvkost og betraktes som andre driftsinntekter. Dermed oppnås en rasjonell utbygging av veiinfrastruktur til en lavest mulig pris for skattebetalerne.

Dette var et utvalg eksempler fra TENs portefølje. Det første eksempelet ville hatt en negativ effektivitetsvirkning på 8,2 %. Effektivitetsvirkningen er betydelig og illustrerer hvordan forslaget til NVE vil påvirke selskapene i bransjen. I realiteten innebærer forslaget at selskapenes anledning til å samarbeide om gode fellesløsninger i lokalsamfunnet blir eliminert. TEN vil i stedet måtte endre adferd og bare konsentrere seg om egne verdier og rettigheter. Det vil bli kjempet for alle alternative løsninger som kan beskytte og bevare bedriftsøkonomien til TEN – de selskapene som klarer dette mest effektivt blir vinnerne i DEA modellen.

Uten et samarbeid fra TEN ville prosjektene som er nevnt over blitt fordyret og forsinket. Resultatet ville også ført til dårligere og suboptimale løsninger for samfunnet, et konfliktfylt og uforsonlig samarbeidsklima, tap av omdømme, potensielle ressurskrevende juridiske prosesser mv.

Skulle selskapene etter å ha snudd alle steiner likevel tvinges, gjennom eksempelvis vedtak eller dom, til å utføre slike tapsbringende aktiviteter og ramle 8,2 % i DEA effektivitet vil det regulatoriske sidesporet måtte følges. Selskapene kommer til å ønske og løfte slike saker til særskilt behandling, for eksempel kan det tenkes at selskaper vil kreve individuelle fastsettelse av inntektsrammen gjennom anvendelse av § 8-6 (3) mv. med de følger dette vil ha for ressursbruken hos berørte parter og nettets kunder.

TEN mener prosjektene som er nevnt over ikke har noen relasjon til den egentlige nettvirksomheten og at det derfor vil være uheldig og unaturlig om kostnadene ved slike prosjekter ble belastet nettvirksomheten. Det er også urimelig hvis selskapenes effektiviteter og inntektsrammer påvirkes negativt av denne typen prosjekter. Samfunnsvirkningen av forslagene vil være svært negative. TEN mener selskapene og myndighetene har et godt samarbeid rundt utviklingen av inntektsrammereguleringen. Dette bidrar til en mer målrettet og effektiv regulering, og det bidrar til at det bygges tillitt rundt reguleringsmodellen. TEN har tiltro til at NVE vil lytte til våre kommentarer og deretter trekke de riktige konklusjoner på dette punkt.

Med vennlig hilsen
TrønderEnergi Nett AS

Bjørn Rune Stubbe
fungerende nettdirektør

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er elektronisk godkjent i henhold til interne rutiner.